

יגאל, נסיך גינוסר

הדבר נראה כמעשה קטנוני, בלתי אופייני לגמרי לאיש. או גם נפוצו הבדלי חות הראשונות עליו. למשל: "גם כאשר אלון ייבחר כראשה מממשלה, הוא לא יוותר על התואר של סגן-ראשה מממשלה." שנותיו במשרד החוץ היו עקרות. הוא לא תרם לתפקיד שום תרומה ייחודית. הוא קיבל פני זרים מייחסים, צולם בחברת הנשיא ג'רי פורד והנרי קיסינג'ר, מילא את התפקיד בכבוד, מבלי לגרום לבושות. אך הוא לא נתן כיוון חדש ליחסיה החוץ, ולא פיתרון חדש לענייני המרחב. המצב נשאר קפוא — כשם שהוא עצמו נשאר כפות בכבי לי תוכנית אלון.

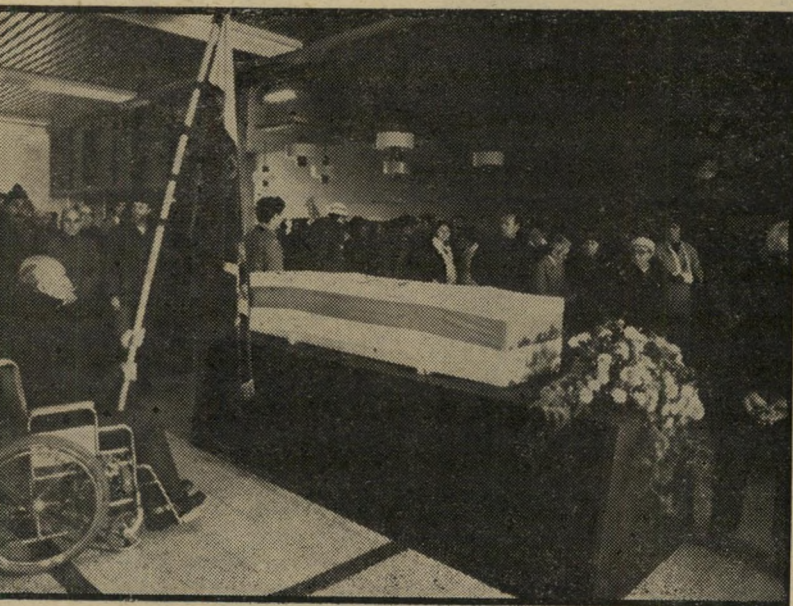
ואינו תיקי-חכימתחון נמסר לאדם שהוא כן לו, שלא היה בסלמ"ח ושמועוכם לא שירת בצח"ד. הוא זכה בפרס-תנחומים, בצורת תיקי החוץ. היתה קשורה בכך פרשה עגומה, שהפגיעה את כל ידידיו ומכריו. כדי למי סור לו את התפקיד, היה צורך להדיח את אבא אבן, שהיה בלתי-מקובל מאד על יצחק רבין. אולם ראשי המפלגה ביקשו להשאיר את אבן בממשלה, בתפקיד פחות יוקרתי. לשם כך הציעו למסור לאבן כפיי צוי את התואר של סגן-ראשה מממשלה. תואר שהיה גם או הסר-תוכן, ייצוגי בעיי קרו. ואילו יגאל, שהחזיק בתפקיד זה בי משך שנים רבות, סירב להסכים לכך.

שימעון פרם ליד הארון
— איש צוות מצטיין —

יפתח, רות וגוני אלון בחלווייה
— הן לוא זכה להיות מורם אל על —

פלמ"חניק נכה מחזיק בדגל הפלמ"ח ליד הגופה
— מוקף באנשים בעלי-איכות —

להגשים את התוכנית הזאת. אי אפשר היה להגשים אותה — כי איש מן הצד השני לא היה מוכן לקבלה, אף כבשים לוויכוח.

גם לי היה עימו או נסיון מאכזב. אחרי פגישותי הראשונות עם אנשי אש"ף באיי רופה, ב-1974, ביקשתי לדווח לראשה-הממ שלה ולו. בעוד שיצחק רבין הזמין אותי מייד כדי לשמוע על הפגישות, התווכח עימי על הנושא הפלסטיני וביקש שאוסיף לספר לו (לא "לדווח") על המשך המגעים. התחמק אלון מפגישה על נושא זה, אף שהיה תמיד מוכן לשוחח על כל נושא אחר. היה ברור שהוא חושש שמא יד-לוח העניין ושהוא יתקף על כך.

היו שאמרו, בשנים תאחרונות, כי "יגאל השתנה". הוא לא היה עוד מור קף ביועצים ממדרגה ראשונה, אלא באני שים שהיו ברובם אומרייה. הוזהר דהת יתכן שמצבו הגופני השפיע עליו מאד. הוא לקה בהתקף-לב ראשון, ועשה את הכל כדי להסתיר זאת. הוא רצה לשמור על התד" מית הנעורית שדו ככל מחיר.

יותר מכל סבל מן העויות בלחי, שהפריעו לכל הופעותיו הציבוריות. הוא עבר טיפולים רבים, הרכיב משקפי-שמש

מנחם בגין מביע תנחומיו למושפחה
— כי אז הלא נשא בעוז את כתר-המלכות —

(המשך מעמוד 29)
אלון לא נואש. הוא נפגש בסתר עם המלך חוסיין, ניסה "למכור" לו את התוכנית. המלך אשיב בשתי מילים אנגליות: "TOTALLY UNACCEPTABLE" (בלתי-קבילה לחלוטין).

הצרה בתוכנית הקרוייה על שמו של מדינאי היא כצרה בקריביצורים הקרוי על שמו של מצביא. חיים ברילב לא היה יכול לנטוש את הקונספציה של קי-בר לב, אחרי שמערכת-הביצורים המאולתרת הזאת נקראה, בפיי כל, על שמו. יגאל לא יכול היה לנטוש את "תוכנית אלון", שהפי כה הביטוי העיקרי של מעמדו ואישיותו. מבחינה מחשבתית, מדינית וצבאית, היה אדן תקוע במכוני סתום — והוא לא היה מסוגל לחי זור על עיקבותיו.

הדבר מסביר במידת-מה את המשך דרי כו, אחרי מילחמת יום-הכיפורים. באותה מילחמה נהרס משה דיין, יחד עם גולדה מאיר. אולם גם אלון לא יצא נקי. הוא היה אחרי הכל, סגן-ראשה מממשלה ושר. זעם הציבור פנה נגד כל חברי הממשלה. וכך — עוד טראגדיה — כרנע שחשתחררו שני התפקידים שאליהם הם נשא את עיניו — התפקידים של שרי-הביטחון וראש-הממ"ד שדה — הוא לא היה מועמד סביר. תלמידו רבין הפך ראש-הממשלה,